

поведение, която е съгласна съ желанията и постановленията на Великитѣ сили.

„Освѣнь това нашій листъ ще слѣдува постоянно да служи за поддържаніето и скръпяваніето на постигнхтитѣ благопоучны резултаты въ нашата Конституція и на основаніе на тѣзи резултаты — подробното развитіе на положеннитѣ въ нея начала, съ цѣль да ги выплѣтимъ въ народный духъ.

„Ето таквази ще е въ главнитѣ си черты програмата на нашій листъ, за изпълненіето на която ный ся осланямы на поддржката и спомаганьето на всички просвѣтены силы у насъ, и призовавамы всички които сж способни да поработятъ да ни съдѣйствувать въ предпріятіето ни“ (гл. брой I, 1879 година).

105. Чистобългарска Наковалня за Слаткодумство. — Почнхла е да излиза прѣзь мѣсець Май въ Пловдивъ, а подиръ и въ София, излѣзли сж 7 броя и 2 притурки, подѣ редакцията на *Д-ръ Ив. А. Богоровъ*. Мотто:

Доклѣ языка живѣе,

Единъ народъ незагинва.

Биографическитѣ бѣлѣжки за *Богоровъ* се намиратъ при „*Цареградски Вѣстникъ*“ (гледай 1848 година).

Съ своята „*Наковалня*“ Богоровъ е ималъ за цѣль да оправи българский языкъ. Забѣлѣжителното тукъ е това, че „*Наковалнята*“ си издавалъ на свой разноски, безъ да има баремъ единъ спомоществатель.

„Говорный языкъ е едно сжчево съ което ный разумнитѣ Божи създанія са разбираме единъ другъ; той е станалъ споредъ потрѣбата на човѣцитѣ отъ нѣща, що сж тии гледали, слушали и осѣщали, а сетнѣ постхпнално са е развхждалъ съ различни думи, които ги има и до днесъ. Кога единъ народъ стои въ една затворена околорьсть страна и нѣма никакво зиманье-даване съ други, нито пакъ са учи книга, неговыа говорни языкъ остава се на единъ редъ, и много пхти са случева, че той, като изгуби нѣкои отъ нѣщата, забравя и думитѣ имъ, па ако незнае и писмо сѣкое негово познанье отива въ дхнъ-земѣ. Така и ный Българитѣ, като пропадна царството ни, забравихме и всичкитѣ началствени думи потрѣбни за управа на